

РЕШЕНИЕ

№ 5722

гр. София, 30.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА Гражданско дело
№ 20221110138396 по описа за 2022 година

“И.И.” ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление:
/адрес/, представлявано от управителя И.И.К., чрез пълномощникът адв. А. Л.
Т., със служебен адрес: /адрес/ е предявило срещу ЗЕАД “Б.В.И.Г., с ЕИК
*****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, представлявано от
изпълнителните директори Н.Д.Ч. и И.И.Г. иск за осъждане на ответника
ЗЕАД „Б.В.И.Г.” да заплати на “И.И.” ООД сумата от 2 372.50 лв.,
представляваща разликата между определената от застрахователя
застрахователна сума от 13 000 лв. при сключване на застраховка „Каско
стандарт“ със застрахователна полица № 4704200600002675/10.12.2020г. и
полученото обезщетение от 10 627.50 лв. по застрахователна претенция №
470420212161500, както и да се осъди ответника да заплати мораторна лихва
върху присъдената сума в размер на 43.50 лв., изчислена считано от датата на
извършеното плащане от ответника - 11.05.2022г. до датата на иска -
15.07.2022г., както и законната лихва за забава върху уважения размер на иска
от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на
сумата.

Ищецът е предявил тези иски, защото е останал недоволен от полученото
от него застрахователно обезщетение в размер на 10 627, 50 лв. като
обосновава исканията си с т. 2, Раздел V от Общите условия на ЗЕАД

„Б.В.И.Г.“, според които „При обявяване на пълна загуба вследствие на пожар се изплаща обезщетение в размер на застрахователната сума, но не повече от действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие, намалено със стойността на запазените части, възли и агрегати. В този случай намалението не може да надвишава 10 % от действителната стойност и застрахованият задържа останките на МПС.“

Ищецът счита, че необосновано и неправилно в случая при определянето на застрахователното обезщетение автоматично са приспаднати максимално допустимите в подобни случаи 10 % от определената от застрахователя действителна стойност - т. 2, Раздел V от Общите условия на ответника. Счита, че изплатеното застрахователно обезщетение е занижено в сравнение с определената по-малко от година преди пожара застрахователна сума и в сравнение с действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. Счита, че цените на пазарните аналози непосредствено след пожара са значително по-високи от приетите от ответника. Затова иска доплащане на сума в размер на 2 372.50 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от 11.05.2022г. - датата на извършеното плащане до датата на иска – 15.07.2022г., в размер на 43, 50 лв.

Посочена е банкова сметка, по която да се изплати вземането, ако бъде присъдено от съда: У.К.Б. АД, с титуляр „Л.“ ООД, IBAN: ***** , в лева, BIC *****.

Ответникът оспорва размера на исковата претенция по отношение на стойността на превозното средство, като счита същата за завишена, оспорва действителната стойност на товарен автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № СВ **** РТ. Застъпва становището, че на ищеца следва да бъде заплатено застрахователно обезщетение, представляващо разлика между действителната стойност на автомобила и остатъчната стойност на запазените части от превозното средство. По отношение определянето на действителната стойност на процесното превозно средство счита, че следва да бъде взето предвид и състоянието на същото към датата на настъпване на застрахователното събитие, което обосновава със снимковия материал, заснет при сключване на застрахователния договор. Позовава се на талон за преминат годишен технически преглед, от който е видно, че около половин година преди застрахователното събитие превозното средство е било

изминало 309 500 км., като счита, че тези обстоятелства следва да бъдат взети предвид при определянето на действителната стойност на товарен автомобил „Мерцедес Спринтер" с рег. № СВ **** РТ.

Правните основания на предявените иски са чл. 405, ал.1 от КЗ и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

От събраните по делото доказателства се установи следното във фактическо и правно отношение:

На 10.12.2020г. „И.И.” ООД и ответното дружество ЗЕАД „Б.В.И.Г.” са сключили договор за автомобилно застраховане - застрахователна полица № 4704200600002675/10.12.2020г. за застраховка „Каско стандарт” за притежавания от ищецът товарен автомобил MERCEDES SPRINTER, рег. № СВ **** РТ, рама № *****, за застрахователна сума определена от застрахователя в размер на 13 000 лв. По време на действието на договора, на 24.11.2021 г., около 19.15 ч., застрахованото МПС е било опожарено - в гр. София, /адрес/, в тревни площи срещу блок № 10, за което обстоятелство е образувано досъдебно производство № 1543/2021 г. по описа на 04 РУ - СДВР и пр.пр. № 42260/2021 г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител - за престъпление по чл. 330, ал. 1 от НК. За настъпилото застрахователно събитие ищецът е уведомил ответното застрахователно дружество, заведена е щета, изготвен е съответният опис по претенция, подадено е необходимото заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и са представени изисканите от застрахователя документи. От страна на застрахователя е констатирано, че автомобилът е „тотално” увреден. Същият е с прекратена регистрация, свален е от отчет от органите на МВР, предаден е за разкомплектоване и утилизация на оторизирана за това фирма. ЗЕАД „Б.В.И.Г.” е уважило претенцията на ищеца по основание и частично по размер, като на 11.05.2022 г. е превело по банкова сметка на ищеца застрахователно обезщетение в размер на 10 627.50 лв. С писмо изх. № 2595/05.05.2022г. ответникът е уведомил собственика на процесното МПС за размера на определеното за плащане обезщетение, като е посочил, че същото представлява 90 % от определената от застрахователя действителна стойност на автомобила.

Като безспорно в отношенията между страните е прието, че в разглежданият казус е налице „тотална щета" по отношение на товарен

автомобил „Мерцедес Спринтер” с рег. № СВ **** РТ, както и че, ЗЕАД „Б.В.И.Г.” е платил на „И.И.” ООД във връзка с процесната щета застрахователно обезщетение в размер на 10 627,50 лева.

По делото са изпълнени две съдебно авто-технически експертизи. Първата на 16.10.2023г., приета като доказателство по делото на 24.10.2023г., а втората на 08.02.2024г., приета като доказателство по делото на 26.02.2024г.

Първата авто -техническа експертиза е приела, че считано от датата на регистрацията на процесното МПС, към датата на застрахователното събитие то е било на 17 години и пет месеца. При определяне на цената на МПС вещото лице е взело предвид цените съгласно германски каталог с наименование „Шваке“, бр. 12/2014г. Така е определил цена на автомобила в ново състояние в размер на 71 170 лв. Прието е, че след прилагане на процент овехтяване върху цената в ново състояние се получава остатъчна стойност, която представлява действителната му стойност. За МПС марка и модел Мерцедес Спринтер 313 на 15 години остатъчната стойност е определена на 6% от цената в ново състояние. Тъй като за същият вид и модел МПС, вещото лице не е открило друг процент, който да съответства на възраст от 17 години и 5 месеца, веднъж, за определяне на действителната цена на процесния автомобил е приложил 6% овехтяване върху цената от 71 170 лв. и е получил сума от 4 270 лв., а втори път е приложил усреднена остатъчна стойност от 12% и е получил сума в размер на 9 109 лв. Вещото лице е взело предвид още, че по делото не са приложени доказателства за точния размер на запазените части като снимки, фактури за продажба и пр. Видно от доклад по щета – л. 30 от делото, ответното застрахователно дружество е определило действителна стойност на МПС към датата на събитието от 11 808, 34 лв. От тази сума е приспаднал размера на запазените части – 1 180, 84 лв. и затова е платил обезщетение в размер на 10 627, 94 лв., които суми видно от експертизата, вещото лице приема за верни както относно действителната стойност на автомобила към датата на пожара, така и относно стойността на запазените части.

По реда на чл. 200, ал.3 от ГПК е назначено друго вещо лице, което да определи действителния размер на процесното МПС към датата на застрахователното събитие – 24.11.2021г. Второто вещо лице е приело, че тази стойност може да бъде определена чрез анализ на офертни цени за

продажба на употребявани автомобили. При оценката на събраната информация е възприел, че употребяваният автомобил е в нормално техническо и експлоатационно състояние, съответстващо на годините на експлоатация, без липси и повреди по основните агрегати, възли и детайли. От извадката за офертните пазарни цени на употребяваните автомобили е изключил случаите, при които цената се отличава значително от средните цени за съответната група. Така, второто вещо лице първо е определило цената на процесния автомобил към датата на експретизата – 03.02.2024г. с оглед обявите за продажби на пазара на МПС от същия вид и модел, а след това въз основа на нея е определил и цената към датата на пожара – 24.11.2021г. и е достигнал до извода, че това е сума равна на 12 175 лв. В съдебно заседание на въпрос на пълномощника на ответника за цената на запазените части от процесния автомобил, вещото лице е отговорило по следния начин: „Процесният бус е изгорял и се определя стойност на останки като скрап. Към датата на произшествието цената за метали за скрап е 38 ст. на килограм. Ако бусът е около 2025 кг., ще има 500 кг. - седалки, гуми и пластмаса. Остава да се остойности около 1500 кг. И тогава стойността ще е 570 лв. След приспадане на останките, стойността на дължимото обезщетение ще е 11 605 лв.“

Въз основа на изложеното по-горе, съдът приема, че и двете вещи лица, според методите на оценка, които са използвали и които бяха посочени по-горе, са дали вярна стойност на процесното МПС към датата на застрахователното събитие – 24.11.2021г. Но тъй като приема, че действителната стойност е по-близка до пазарната такава, дава приоритет на второто заключение, а определената с него стойност от 12 175 лв. намалява със стойността на запазените части, в случая с цената на останалата скрап на стойност 570 лв. Затова приема, че дължимото застрахователно обезщетение е в размер на разликата между двете стойности, а именно 11 605 лв. Тъй като от същото на 11.05.2022г. е платена сумата от 10 627, 50 лв., предявеният главен иск следва да се уважи в размер на 977, 50 лв., а акцесорния за законна лихва за забава за времето от 11.05.2022г. до 15.07.2022г. в размер на 17, 94 лв.

При този изход на делото, на ищеца при претендирани разноски в размер на 1146, 64 лв. съразмерно на уважената част от исковете се дължат разноски в размер на 472, 44 лв., на ответника, при претендирани разноски в размер на 300 лв./ от които юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв./,

съразмерно на отхвърлената част от исковете се дължат разноси в размер на 176, 39 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б.В.И.Г.” с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/ **ДА ПЛАТИ** на “И.И.” ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/, представлявано от управителя И.И.К. на осн. чл. 405, ал.1 от КЗ **сума в размер на 977, 50 лв.**, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исквата молба – 15.07.2022г. до окончателно изплащане на сумата, представляваща разликата между определената от застрахователят застрахователна сума от 13 000 лв. при сключване на застраховка „Каско стандарт“ със застрахователна полица № 4704200600002675/10.12.2020г. и полученото обезщетение от 10 627.50 лв. по застрахователна претенция № 470420212161500, както и на осн. чл. 86, ал.1 от ЗЗД **сума в размер на 17, 94 лв.** – законна лихва за забава върху присъденото обезщетение, считано от датата на извършеното плащане от застрахователят - 11.05.2022г. до датата на иска - 15.07.2022г., **като** искът по чл. 405, ал.1 от КЗ в размера над 977, 50 лв. до сумата от 2 372.50 лв. и искът по чл. 86, ал.1 от ЗЗД в размера над 17, 94 лв. до сумата от 43.50 лв. отхвърля като неоснователни.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б.В.И.Г.” с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/ **ДА ПЛАТИ** на “И.И.” ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/, представлявано от управителя И.И.К. на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК сторени по делото разноси в размер на 472, 44 лв.

ОСЪЖДА “И.И.” ООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/, представлявано от управителя И.И.К. на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК **ДА ПЛАТИ** на ЗЕАД „Б.В.И.Г.” с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/ сторени по делото разноси в размер на 176, 39 лв.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____